

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/29/2016
Identifikačné číslo spisu:	6707214357
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6707214357.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore navrhovateľa: JURKO 3 s.r.o., so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 35 965 983, zast. advokátom JUDr. Romanom Bušom, so sídlom Tobručka 6, 811 02 Bratislava, proti odporcovi: Vojenské lesy a majetky SR, štátny podnik, so sídlom Lesnícka 23, 962 63 Pliešovce, IČO: 31 577 920, zast. advokátom JUDr. Milošom Barbušom, so sídlom Štúrova 13, P.O.BOX 154, 810 00 Bratislava, o zaplatenie 177.622,31,-Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 16Cb/36/2008, na dovolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/94/2015-817 z 12. augusta 2015 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/11/2016-929 z 28. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/94/2015-817 z 12. augusta 2015 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/11/2016-929 z 28. januára 2016 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen ako súd prvej inštancie [v ďalšom texte tiež „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“ v znení pôvodne aplikovaného Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), úč. do 30.06.2016] rozsudkom č. k. 16Cb/36/2008-523 zo dňa 04.06.2012 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu 177.622,32,-Eur s 9,43% úrokom z omeškania ročne od 31.05.2007 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo vzťahu k trovám konania vyslovil, že o týchto rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.
2. Na odvolanie odporcu proti prvostupňovému rozsudku, Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., rozsudkom sp. zn. 43Cob/166/2012 zo dňa 31.10.2012 (č. l. 564), prvostupňový rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. v celom rozsahu potvrdil. Vo vzťahu k náhrade trov odvolacieho konania vyslovil, že o nej rozhodne súd prvého stupňa.
3. Na dovolanie odporcu proti vyššie označenému rozsudku odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“, „NS SR“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací uznesením sp. zn. 4Obdo/7/2013 zo dňa 31.03.2014 (č. l. 726), dovolanie ako procesne neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol. Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

4. Proti uzneseniu najvyššieho súdu podal odporca sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Ústavný súd SR“, „ÚS SR“ alebo „ústavný súd“) z dôvodu, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/166/2012 zo dňa 31.10.2012, ako aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/7/2013 zo dňa 31.03.2014, bolo porušené jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), právo na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR, právo na vyjadrenie sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 430/2014-102 zo dňa 17.02.2015 rozhodol tak, že základné právo odporcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/166/2012 zo dňa 31.10.2012, ako aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/7/2013 zo dňa 31.03.2014 porušené, preto obe rozhodnutia zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

5. Po doručení nálezu Ústavného súdu SR odvolací súd rozhodol o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 16Cb/36/2008-679 zo dňa 11.01.2013 o trovách konania tak, že ho v nadväznosti na nález ÚS SR č. k. III. ÚS 430/2014-102 zo dňa 17.02.2015 v napadnutej časti uznesením č. k. 43Cob/368/2014-765 zo dňa 09.04.2015 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Dôvodom zrušenia rozhodnutí napadnutých ústavnou sťažnosťou ústavným súdom bola tá skutočnosť, že krajský súd, ani Najvyšší súd SR neskúmali ex offio podľa § 103 O. s. p. jednu z podmienok konania, ktorou je spôsobilosť odporcu byť účastníkom konania. Ústavný súd pri preskúvaní opodstatnenosti ústavnej sťažnosti odporcu zistil, že navrhovateľ označil v návrhu ako odporcu spoločnosť s IČO: 31 577 920, pričom k návrhu okrem výpisu odporcu z obchodného registra ako dôkaz pripojil aj právny titul - notársky neoverenú kópiu rámcovej zmluvy vrátane dvoch dodatkov k nej z 12.12.2003 a ďalšie dokumenty. Odporca počas celého konania pred všeobecnými súdmi namietal neplatnosť rámcovej zmluvy, ktorú súdy náležite podľa názoru ústavného súdu nepreskúmali. Ich pozornosti ušla tá skutočnosť, že uvedenú rámcovú zmluvu na strane dodávateľa neuzatvoril odporca, ale subjekt označený ako „Vojenské lesy a majetky, š.p., Pliešovce, odštepny závod Kežmarok, Baštová 18, Kežmarok, zast.: pplk. Ing. Miroslav Horváth, riaditeľ odštepného závodu Kežmarok, IČO: 17 067 308, pričom už z navrhovateľom predloženého výpisu z obchodného registra pre odporcu vyplýva, že Ing. Miroslav Horváth funkciu štatutárneho orgánu - riaditeľa nikdy nevykonával, ale že v období od 18.01.1993 do 16.02.2004 pôsobil ako vedúci odštepného závodu Kežmarok ako jednej z organizačných zložiek odporcu.

7. Ústavný súd SR šetrením vo verejne prístupnom registri Štatistického úradu Slovenskej republiky (ďalej len „Štatistický úrad SR“) zistil, že právnická osoba, ktorej bolo pridelené IČO: 17 067 308 s obchodným menom „Vojenské lesy a majetky SR, š.p., Pliešovce, odštepny závod Kežmarok“ s adresou sídla „Baštová 18, Kežmarok“ zanikla ešte dňa 24.06.1999, t. j. 3,5 roka pred uzavretím uvedenej rámcovej zmluvy, z ktorej mal navrhovateľovi vzniknúť nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

8. Napriek tomu, že uvedené skutočnosti jasne nasvedčujú tomu, že navrhovateľ podal návrh proti subjektu nespôsobilému byť účastníkom konania, pretože na základe uvedenej rámcovej zmluvy nemohol vzniknúť žiaden procesnoprávny vzťah medzi ním a odporcom, obsahom ktorého by bolo okrem iného aj platenie sankcií v zmysle čl. 8 rámcovej zmluvy, žiaden zo všeobecných súdov sa týmito skutočnosťami a ani ich dopadom na platnosť rámcovej zmluvy doteraz nevysporiadal. Ústavný súd poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/92/2004 z 01.11.2004 a 5Cdo/61/03 z 23.07.2003 vyhodnotil postup krajského súdu, ako aj najvyššieho súdu ako prísne formalistický, odporujúci obsahu základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie.

9. Ústavný súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami porušenia základného práva odporcu na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, pretože by mali ústavnoprávnu relevanciu len v prípade, ak by bolo odporcovi bez akýchkoľvek rozumných pochybností priznané procesné postavenie účastníka v konaní pred všeobecnými súdmi. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosti odporcu v tejto časti nevyhovel. Okrajovo ústavný súd skonštatoval, že nevidí problém vo vypočutí fyzických osôb okresným súdom ako svedkov, pretože tieto výpovede môžu byť

právne významné z hľadiska prípadného trestného konania.

10. V intenciách nálezu Ústavného súdu SR si Krajský súd v Banskej Bystrici vyžiadal od Štatistického úradu SR podrobnejšie informácie vo veci pridelenia, resp. zrušenia identifikačného čísla organizácie prideleného odštepnému závodu Kežmarok ako vnútornej organizačnej zložke podniku s názvom „Vojenské lesy a majetky SR, š.p., odštepný závod Kežmarok“ pod číslom „17 067 308“, keďže tento istý odštepný závod mal pridelené od 29.11.1989 aj ďalšie IČO: 36 461 393. Z odpovede štatistického úradu (zo dňa 22.07.2015, krajskému súdu doručenej dňa 27.07.2015) vyplynulo, že pridelenie, resp. zrušenie IČO: 17 067 308 organizačnej zložke podniku s názvom „Vojenské lesy a majetky SR, š.p., odštepný závod Kežmarok“ vykonal Štatistický úrad SR na základe žiadosti zriaďovateľa - Vojenské lesy a majetky SR, š.p., IČO: 31 577 920 a dokladu o zápise uvedenej organizačnej zložky do obchodného registra, čo vyplýva z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Prešov pre organizačnú zložku podniku, ktorou je odštepný závod Vojenských lesov a majetkov SR, š.p., Kežmarok, so sídlom Baštová 18, Kežmarok. K zrušeniu identifikačného čísla „17 067 308“ došlo ku dňu 24.06.1999, pričom tieto úkony vykonal Štatistický úrad SR v súlade s vtedy platným § 34 zákona č. 322/1992 Zb. o štátnej štatistike v znení neskorších predpisov.

11. Podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu Prešov vyhotoveného dňa 22.07.2015, odštepný závod Kežmarok je stále zapísaný v obchodnom registri a koná a podpisuje za neho jeho riaditeľ. Z výpisu vyplýva aj tá skutočnosť, že Vojenské lesy a majetky SR, š.p., odštepný závod Kežmarok, bol nesprávne zapísaný v obchodnom registri oddiel Pš, a preto súd povolil výmaz odštepného závodu Kežmarok z tohto oddielu a jeho zápis do oddielu Po. Faktom vyplývajúcim z výpisov z obchodného registra pre odštepný závod Kežmarok je, že tento istý odštepný závod mal pridelené IČO: 36 461 393 ku dňu 29.11.1989 (č. l. 813) a k jeho zrušeniu došlo v súlade s § 27 ods. 5 zákona č. 540/2001 Z. z. o štátnej štatistike v znení neskorších predpisov ku dňu 12.01.2005. K výmazu odštepného závodu Kežmarok z obchodného registra nikdy nedošlo a tento je stále zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Prešov, v súčasnosti bez identifikačného čísla (č. l. 780).

12. V nadväznosti na podanie Štatistického úradu SR, krajský súd dňa 04.08.2015 nahliadol do registrového spisu Vojenských lesov a majetkov SR, š.p. na obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, vl. č. Pš 115/S, o čom svedčí úradný záznam o nazretí do súdneho spisu, z ktorého sú vyhotovené fotokópie preukazujúce sporné skutočnosti a tvoria súčasť súdneho spisu. Jedná sa o nasledovné listinné dokumenty: návrh na zápis novozaloženého štátneho podniku do obchodného registra podľa § 31 zákona č. 513/1991 Zb., doručení Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 31.12.1992, zakladaciu listinu Ministerstva obrany Slovenskej republiky (ďalej len „Ministerstvo obrany SR“) pre Vojenské lesy a majetky SR, š.p., č. j. 10.002 z 30.12.1992, žiadosť Vojenských lesov a majetkov SR, š.p. o zápis organizačnej jednotky Vojenských lesov a majetkov SR, š.p., odštepný závod Kežmarok so sídlom Baštová 18 a jeho riaditeľa pplk. Ing. Miroslava Horvátha do obchodného registra, doručená okresnému súdu dňa 15.01.1993 spolu s dekrétom o vymenovaní pplk. Ing. Miroslava Horvátha do funkcie riaditeľa odštepného závodu Kežmarok Vojenských lesov a majetkov SR, š.p. v súlade s organizačným poriadkom Vojenských lesov a majetkov SR, š.p., Pliešovce dňom 01.01.1993 s dátumom vyhotovenia dekrétu 31.12.1992, ďalej organizačný poriadok š.p. Vojenské lesy a majetky SR zo dňa 31.12.1992, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica o zápise odštepných závodov, okrem iného aj odštepného závodu Kežmarok sp. zn. Pš 63 I/S zo dňa 18.01.1993, z ktorého vyplýva, že Vojenské lesy a majetky SR, š.p. majú pridelené IČO: 31 577 920 v znení opravného uznesenia okresného súdu zo dňa 01.06.1993, zakladaciu listinu pre Vojenské lesy a majetky SR, š.p. s účinnosťou od 01.01.1993 (aktuálne znenie k 11.05.2005 v znení doplnkov 1-7), z ktorého vyplýva, že k 01.01.1993 prešiel na š.p. Vojenské lesy a majetky SR majetok a majetkové práva organizačných jednotiek i odštepných závodov Vojenských lesov a majetkov Malacky, Vojenských lesov a majetkov Pliešovce, Vojenských lesov a majetkov Kežmarok a Vojenských lesov a majetkov Kamenica nad Cirochou, ako aj ďalší majetok, majetkové a iné práva v rozsahu stanovenom k tomuto dátumu delimitačným protokolom a dekrét o odvolaní pplk. Ing. Miroslava Horvátha z funkcie riaditeľa odštepného závodu Kežmarok Vojenské lesy a majetky SR, š.p., Pliešovce dňom 16.02. 2004 zo dňa 13.02. 2004 a vnútornú organizáciu š.p. Vojenské lesy a majetky SR aktuálny stav k 01.05.2005 vyhotovenú Ministerstvom obrany SR dňa 20.04.2005, z ktorej vyplýva označenie odštepných závodov, adresa ich umiestnenia, vedúci odštepného závodu označený ako riaditeľ odštepného závodu, ktorým bol pre odštepný závod Kežmarok k tomuto dňu už Ing. Ján Jurica.

13. Krajský súd doplnil do spisového materiálu aj výpis z obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, vl. č. 115/S, z úplného znenia ktorého vyplýva, že Vojenské lesy a majetky SR, š.p. boli zapísané do obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica dňa 01.01.1993 v právnej forme štátny podnik, ktorému bolo pridelené IČO: 31 577 920, ktoré je k dnešnému dňu rovnaké. Na str. 8 výpisu je zápis vedúceho odštepného závodu - pplk. Ing. Miroslava Horvátha od 18.01.1993 do 17.09.2000 a na str. 9 je zápis o zániku funkcie pplk. Ing. Miroslava Horvátha ako vedúceho odštepného závodu Kežmarok ku dňu 16.02.2004.

14. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Prešov, vl. č. 53/P, odd. Pš zo dňa 17.06.2010 (č. l. 779) vyplýva, že odštepný závod Kežmarok je zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Prešov od dátumu 29.11.1989 a od tohto dátumu mu bolo pridelené IČO: 36 461 393, ako aj to, že ako riaditeľ odštepného závodu bol pplk. Ing. Miroslav Horváth zapísaný do obchodného registra od dátumu 08.10.1991, pričom štatutárny orgán bol označovaný aj ako vedúci podniku (organizačnej zložky podniku) s tým, že za odštepný závod konal a podpisoval pplk. Ing. Miroslav Horváth ako riaditeľ. Z ďalších právnych skutočností, ktoré sú obsiahnuté vo výpise z obchodného registra Okresného súdu Prešov pre Vojenské lesy a majetky SR, š.p., odštepný závod Kežmarok vyplýva, že takto označený subjekt bol nesprávne zapísaný v obchodnom registri odd. Pš, preto súd povolil jeho výmaz a zápis do odd. Po. Od zápisu do obchodného registra až do dňa 11.01.2005, ale aj v súčasnosti je odštepný závod Kežmarok ako vnútorná organizačná jednotka súčasťou š.p. Vojenské lesy a majetky SR, Lesnícka 23, Pliešovce s IČO: 31 577 920 a pred dátumom 08.10.1991 bol tento subjekt ako vnútorná organizačná jednotka súčasťou š.p. Vojenské lesy a statky, koncern, so sídlom Praha 6, Pod Juliskou 5 s IČO: 002205 zapísaný v starom spise Pš 162. Z vyššie uvedených dôvodov bol síce vykonaný ex offio jeho výmaz, avšak zároveň aj zápis do iného registra, a to registra Po.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu, z dôvodu vzniku Slovenskej republiky došlo k opätovnému zápisu štátneho podniku, ako aj jeho organizačných zložiek do obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica a Okresného súdu Prešov ku dňu 01.01.1993, avšak naďalej zostali zapísané pre štátny podnik, ale aj pre odštepný závod Kežmarok tie isté identifikačné čísla až na to, že pre Odštepný závod Kežmarok bolo ku dňu 01.01.1993 pridelené duplicitne ďalšie identifikačné číslo, a to IČO: 17 067 308. Vojenské lesy a majetky SR, š.p., odštepný závod Kežmarok sú naďalej zapísané v obchodnom registri Okresného súdu Prešov a majú rovnaké sídlo s rovnakým dátumom zápisu 29.11.1989 do obchodného registra ako organizačná zložka podniku s tým, že za odštepný závod koná a podpisuje riaditeľ, ktorým je od 18.01.2011 Ing. Peter Gaži, ktorý vystriedal vo funkcii bývalého riaditeľa Ing. Jána Juricu. Z obsahu ďalších právnych skutočností, ktoré sú uvedené vo výpise z obchodného registra Okresného súdu Prešov, vl. č. 10080/P vyplýva, že do oddielu Po boli Vojenské lesy a majetky SR, š.p., odštepný závod Kežmarok zapísané od dátumu 12.01.2005 z dôvodu nesprávneho zápisu v registri odd. Pš, v dôsledku čoho bol povolený ich výmaz v tomto oddieli a ich zápis do oddielu Po. V tomto výpise z obchodného registra už nie je uvedené žiadne IČO odštepného závodu tak, ako tomu bolo predtým, teda dovtedy platné IČO: 36 461 393.

16. Z výpisu Štatistického úradu SR pre register organizácií a z jeho identifikačných údajov vyplýva, že identifikačné číslo IČO: 36 461 393 bolo pridelené pre odštepný závod Kežmarok s dátumom vzniku 29.11.1989, ktorého zápis trval do 12.01.2005. Z výpisu ďalej vyplýva, že pre ten istý subjekt, a to odštepný závod Kežmarok bolo ku dňu 01.01.1993 pridelené ďalšie identifikačné číslo 17 067 308, pričom k jeho zrušeniu došlo dňa 24.06. 1999.

17. Okresný súd Zvolen ako súd prvého stupňa v predmetnej veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 16b/36/2008-297 zo dňa 31.03.2010, ktorým návrh navrhovateľa zamietol, súčasne vyslovil, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Na odvolanie navrhovateľa proti označenému prvostupňovému rozsudku, Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 43Cob/171/10-331 zo dňa 24.06.2010, prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia prvostupňového rozsudku odvolacím súdom bolo to, že v konaní pred okresným súdom pravosť, správnosť a ani pravdivosť obsahu Dodatku k Rámcovej dohode podpísaného dňa 03.12.2004 o neúčtovaní zmluvnej pokuty za rok 2004 nebola súdom skúmaná napriek tomu, že navrhovateľ pravosť listiny poprel. Dôkazné bremeno ohľadom pravosti listiny je na tom účastníkovi, ktorý zo skutočností v listine uvedenej vyvodil pre seba priaznivé právne dôsledky, t. j. v predjednávanej veci na odporcovi. Odvolací súd uložil okresnému súdu v ďalšom konaní zistiť, či Dohoda

z 03.12.2004 je platným právnym úkonom a či ju právny predchodca navrhovateľa osobne podpísal, a teda či nejde o sfaľovanie podpisu právneho predchodcu navrhovateľa, ktorého úkony navrhovateľa zaväzujú. Uložil okresnému súdu vyhodnotiť dôkaz predložený odporcom ako Dodatok k Rámcovej dohode zo dňa 03.12.2004 nielen podľa jeho obsahu ako pravdivý, ale ho posúdiť aj z hľadiska jeho pravosti.

18. Okresný súd následne rozhodol rozsudkom č. k. 16Cb/36/2008-523 zo dňa 04.06.2012, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu 177.622,32,-Eur s 9,43% úrokom z omeškania ročne od 31.05.2007 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku vyplýva, že navrhovateľ si uplatnil právo na zmluvnú pokutu za porušenie zmluvnej povinnosti odporcom, ktorý mu v roku 2004 nedodal ihličnaté drevo v objeme dohodnutom v Rámcovej zmluve uzavretej dňa 09.01.2003. Rámcovú zmluvu o dodávkach ihličnatého dreva uzavrel odporca označený ako Vojenské lesy a majetky, š.p. Pliešovce, odštepny závod Kežmarok, Baštová 18, Kežmarok, IČO: 17 067 308, DIČ: 315 779 20/685, ktorý bol riadne zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Prešov ako dodávateľ s právnym predchodcom navrhovateľa Ing. Jozefom Horváthom - Slovlov, Jabložné 378, ako fyzickou osobou podnikateľom dňa 09.01.2003 na dobu 5 rokov, ktorou sa zaviazal dodávať ročne 14.000 m³ ihličnatého dreva. Zmluva bola uzavretá do 31.12.2007. Pre prípad nedodania požadovaného a zmluvne zabezpečeného množstva dreva podľa sortimentu dohodli zmluvné strany v čl. 8 Rámcovej zmluvy platenie zmluvnej pokuty vo výške 500,-Sk za každý nedodaný m³ drevnej hmoty. Dňa 12.12. 2003 zmluvné strany dohodli, že odberateľ nebude za rok 2003 uplatňovať zmluvnú pokutu. V ten istý deň uzavreli Dodatok k Rámcovej zmluve, kde sa vzájomne dohodli, že odberateľ má počas platnosti Rámcovej zmluvy právo upravovať rozmery, čo sa týka dĺžky a hrúbky dohodnutých sortimentov. Tento Dodatok bol vo fotokópii pripojený k návrhu.

19. Odporca v roku 2004 namiesto množstva 14.000 m³ dohodnutého v Rámcovej zmluve dodal právnenmu predchodcovi navrhovateľa len 3.297,90 m³, preto nedodaný rozdiel 10.702,10 m³ navrhovateľ sankcionoval zmluvnou pokutou. Zmluvnú pokutu vyfakturoval právny predchodca navrhovateľa faktúrou č. 00V07082 dňa 30.04.2007 so splatnosťou 30.05.2007 v celkovej výške 5.351.050,-Sk.

20. Pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, bola z právneho predchodcu navrhovateľa postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávky dňa 10.12.2007 vrátane príslušenstva na navrhovateľa, čo bolo oznámené odporcovi listom zo dňa 10.12.2007. Okresný súd mal za preukázané, že Dodatkom č. 2 k Rámcovej zmluve zo dňa 03.12.2004 odberateľ a odporca zmenili okrem iného od 01.01.2005 objemy ročných dodávok ihličnatého dreva a zrušili článok 8 ohľadom zabezpečenia záväzku zmluvnou pokutou. Podľa tvrdenia navrhovateľa zostala dohoda o platení zmluvnej pokuty pre rok 2004 nezmenená. Navrhovateľ nesúhlasil s tvrdením odporcu, že by bol dňa 03.12.2004 podpísal s odporcom Dohodu o neúčtovaní zmluvnej pokuty aj pre rok 2004, originál ktorej odporca nepredložil.

21. Aj keď odporca predložil súdu dňa 11.03.2009 fotokópiu Dohody zo dňa 03.12.2004, v ktorej bola obsiahnutá dohoda odporcu a Ing. Jozefa Horvátha - Slovlov o tom, že odberateľ nebude za rok 2004 uplatňovať zmluvnú pokutu za nedodané množstvo ihličnatého dreva vyplývajúce z Rámcovej zmluvy o dodávkach ihličnatého dreva, na ktorom pravosť svojho podpisu Ing. Jozef Horváth poprel a tvrdil, že podpis nie je jeho, nebolo možné k tvrdeniu odporcu o tom, že Ing. Jozef Horváth dodatok podpísal, vykonať znalecké dokazovanie grafológom z dôvodu, že nebol doložený originál tohto listinného dôkazu. Fotokópia dohody je natoľko nekvalitná, že sa z nej táto skutočnosť vierohodne zistiť nedala a originál listiny nemal znalec k dispozícii, preto nebol schopný súdom požadovaný znalecký posudok vypracovať. Okresný súd tak dospel k záveru, že odporca neunesol dôkazné bremeno ohľadom pravosti podpisu Ing. Jozefa Horvátha na Dohode zo dňa 03.12.2004, v dôsledku čoho ho zaviazal na zaplatenie zmluvnej pokuty v súlade s § 300 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) a § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vrátane úroku z omeškania, ktorý si navrhovateľ uplatnil v súlade s § 369 ods. 1 ObchZ. Rámcovú dohodu považoval súd za platne uzavretú a námietky zo strany odporcu ohľadom neplatnosti Rámcovej zmluvy za účelové, pretože platnosť uzavretej Rámcovej zmluvy zo dňa 09.01.2003 ani v odpore, ani v priebehu prvostupňového konania nenamietal. Túto námietku vzniesol až po tom, ako nevedel súdu predložiť originál Dohody zo dňa 03.12.2004 a tým preukázať platnosť dohody ohľadom neuplatňovania si zmluvných sankcií podľa čl. 8 Rámcovej dohody.

22. Okresný súd neprihliadol ani na tvrdenia odporcu o tom, že štvrtročné zmluvy o dodávkach drevenej hmoty neboli uzatvárané, pretože podľa názoru súdu sa uzatvárali na základe čl. 6 platnej Rámcovej zmluvy, kde si zmluvné strany konkrétne určovali ceny sortimentov a ich objem pre príslušný štvrtrok, pričom zo samotného názvu zmluvy „rámcová“ sa predpokladá, že niektoré plnenia môžu byť bližšie špecifikované zmluvami tak, ako to bolo aj v tomto prípade. Súd neprihliadol ani na ďalšie tvrdenie odporcu o tom, že Rámcová zmluva nebola uzavretá dňa 09.01. 2003, ale až po dátume 15.02.2004, keď bol z funkcie riaditeľa odporcu odvolaný Ing. Miroslav Horváth, príbuzný právneho predchodcu navrhovateľa. Rovnako neprihliadol ani na tú skutočnosť, že u odporcu nebolo zaužívané, že by sa zmluvy uzatvárali na dlhšie, 5-ročné obdobie. Okresný súd mal za to, že uvedené tvrdenia na posúdenie platnosti Rámcovej zmluvy nemajú podstatnejší vplyv.

23. Na odvolanie odporcu, Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods.2 O. s. p. (keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom), rozsudkom č. k. 43Cob/94/2015-817 zo dňa 12.08.2015 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

24. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa - podnikateľom fyzickou osobou Ing. Jozefom Horváthom, podnikajúcim pod obchodným názvom Slovlov a odporcom bola uzavretá dňa 09.01. 2003 Rámcová zmluva o dodávkach ihličnatého dreva. Odporca bol v rámcovej zmluve označený ako Vojenské lesy a majetky SR, š.p., (ďalej aj „VLM“) odštepny závod Kežmarok s identifikačným číslom 17 067 308, ktoré mu bolo pridelené tak, ako to vyplýva z výpisu registra Štatistického úradu SR (č. l. 812), k dátumu vzniku 01.01.1993, aj keď v takejto podobe do obchodného registra zapísané nebolo. Z oznámenia Štatistického úradu SR zo dňa 12.07.2015 (č. l. 781), doručeného súdu dňa 27.07.2015 vyplýva, že Štatistický úrad SR prideliť IČO: 17 067 308 odštepnému závodu Kežmarok VLM, š.p. na základe žiadosti zriaďovateľa štátneho podniku Vojenské lesy a majetky SR, ktorým bolo Ministerstvo obrany SR a na základe dokladu, ktorým je v prílohe predložený výpis z obchodného registra Okresného súdu Prešov, vl. č. 10080/P, z ktorého vyplýva, že odštepny závod Kežmarok VLM, š.p. so sídlom Baštová 18 bol do podnikového registra zapísaný už k dátumu 29.11.1989. Aj keď vo výpise z obchodného registra priloženom Štatistickým úradom SR nie je uvedené už žiadne identifikačné číslo odštepného závodu Kežmarok, pretože bolo medzitým vymazané, z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Prešov, vl. č. 53/P vyplýva, že pre odštepny závod Kežmarok bolo od začiatku jeho vzniku a jeho zápisu do oddielu Pš pôvodne spis 631/S (č. l. 788), t. j. od 29.11.1989, ku ktorému dátumu bol zapísaný do podnikového registra aj štátny podnik Vojenské lesy a majetky SR tak, ako to vyplýva z úplného výpisu z obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, vl. č. 115/S (č. l. 10 a nasl.), pridelené IČO: 36 461 393, ktoré bolo pre neho legálne zapísané až do jeho zrušenia a výmazu z obchodného registra, teda do 12.01.2005.

25. Zo zakladacej listiny Ministerstva obrany SR zo dňa 30.12.1992 (č. l. 786) a žiadosti Vojenských lesov a majetkov SR, š.p. o zápis do podnikového registra (č. l. 788) vyplýva, že zápis štátneho podniku do obchodného registra bol vykonaný Okresným súdom Banská Bystrica v oddieli Pš 631/S ku dňu 01.01.1993 s tým, že k štátnemu podniku Vojenské lesy a majetky SR bolo zapísané IČO: 31 577 920, t. j. to isté, ktoré mu bolo pridelené pôvodne a ktoré zostalo nezmenené od jeho prvého zápisu do podnikového registra, t. j. od 29.11.1989 zrejme z dôvodu, že do novembra 1989 boli Vojenské lesy a majetky SR súčasťou koncernu so sídlom v Prahe tak, ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Prešov (č. l. 779) pri údajoch o ďalších právnych skutočnostiach, pri ktorých je uvedené, že odštepny závod Kežmarok ako vnútorná organizačná jednotka bol od 08.10.1991 do 01.03.1994 súčasťou štátneho podniku s názvom Vojenské lesy a statky, koncern, so sídlom Praha 6, Pod Juliskou 5, IČO: 002 205, starý spis Pš 162 a po vzniku samostatnej Slovenskej republiky došlo k jeho osamostatneniu a znovuzápisu.

26. Odvolací súd nahliadnutím do starého spisu Pš 162 zistil, že sa v ňom nenachádzajú listinné dôkazy o tom, že by odštepny závod bol v období od 08.10.1991, resp. od 28.11.1989 do 01.03.1994 vnútornou organizačnou jednotkou Vojenských lesov a statkov, koncern, Praha. Naopak, z obsahu tohto spisu vyplýva, že minimálne od 01.01.1993 bol už odštepny závod Kežmarok vnútornou organizačnou jednotkou Vojenských lesov a majetkov SR, š.p. Pliešovce, čo vyplýva aj z čl. 9 a 17 organizačného poriadku štátneho podniku vyhotoveného 31.12.1992 (č. l. 790), z ktorého vyplýva, že štátny podnik sa člení na riaditeľstvo štátneho podniku a na závody, okrem iných aj odštepny závod Kežmarok, ktoré sú

vnútornými organizačnými jednotkami štátneho podniku. Ich funkčná samostatnosť je určená rozdelením pôsobnosti a kompetenčnosti stanovenou organizačným poriadkom štátneho podniku, pravidlami vnútropodnikového ekonomického riadenia tak, že odštepne závody sú oprávnené jednat' a vystupovať v právnych vzťahoch menom štátneho podniku vo všetkých veciach, ktoré sa týkajú vlastnej činnosti odštepneho závodu v rozsahu im zvereného majetku. Podľa čl. 19 organizačného poriadku odštepny závod riadi riaditeľ odštepneho závodu, ktorý za svoju činnosť zodpovedá riaditeľovi štátneho podniku a je oprávnený menom štátneho podniku riešiť všetky právne náležitosti týkajúce sa odštepneho závodu. Podľa čl. 25 písm. b/ organizačného poriadku uzatvára zmluvy menom štátneho podniku odštepny závod so všetkými obchodnými partnermi mimo oblasť dovozu materiálu a investícií podľa čl. 25 písm. a/.

27. Z oznámenia Štatistického úradu SR tiež vyplýva, že pridelenie, ako aj zrušenie IČO: 17 067 308 organizačnej zložky podniku s názvom Vojenské lesy a majetky SR, š.p., odštepny závod Kežmarok vykonal Štatistický úrad SR na základe žiadosti zriaďovateľa súlade s vtedy platným § 34 zákona č. 322/1992 Zb. o štátnej štatistike v znení neskorších predpisov.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatoval, že odštepny závod Kežmarok mal v období od 01.01.1993 do 24.06.1999 pridelené dve identifikačné čísla, a to IČO: 17 067 308 a IČO: 36 461 393, v dôsledku čoho došlo dňom 24.06.1999 k zrušeniu jedného z nich Štatistickým úradom SR, a to IČO: 17 067 308, ktoré počas jeho riadnej a legálnej registrácie platilo, aj keď do obchodného registra zapísané nebolo, čo však neznamena, že by ho odštepny závod nebol oprávnený v obchodnom styku používať. Naďalej však zostalo pre odštepny závod Kežmarok v platnosti aj identifikačné číslo, ktoré bolo zapísané v obchodnom registri Okresného súdu Prešov, a to IČO: 36 461 393, ktoré bolo odštepnému závodu Kežmarok pridelené od dátumu 29.11.1989 s účinkami platnosti do 12.01.2005, kedy došlo k zmene zápisu odštepneho závodu Kežmarok v registri Okresného súdu Prešov tak, že odštepny závod Kežmarok bol z oddielu Pš (register štátnych podnikov) ex offio vymazaný, avšak k tomu istému dňu bol zapísaný do oddielu Po (register zahraničných právnických osôb), preto k jeho výmazu z obchodného registra, a teda k zániku nikdy nedošlo. Odštepny závod Kežmarok naďalej právne existoval, avšak od tohto dátumu už nemá v registri zapísané identifikačné číslo.

29. Z oznámenia Štatistického úradu SR zo dňa 22.07.2015 vyplýva, že pridelenie a následné zrušenie IČO: 36 461 393 pre odštepny závod Kežmarok vykonal Okresný súd Prešov v súlade s § 27 ods. 5 zákona č. 540/2001 o štátnej štatistike v znení neskorších predpisov.

30. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd konštatoval, že napriek nesprávne uvedenému identifikačnému číslu odštepneho závodu Kežmarok ako organizačnej zložky právnickej osoby štátneho podniku VLM ako dodávateľa drevnej hmoty pre právneho predchodcu navrhovateľa v rámcovej zmluve, boli v čase jej uzatvárania dňa 09.01.2003 odštepny závod Kežmarok, ako aj pplk. Ing. Miroslav Horváth, ktorý bol do funkcie riaditeľa odštepneho závodu Kežmarok vymenovaný riaditeľom štátneho podniku podľa dekrétu zo dňa 31.12.1992 (č. l. 789) dňom 01.01.1993 tak, ako to vyplýva aj z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica spis Pš 63 I/S (č. l. 797) v znení opravného uznesenia (č. l. 798), riadne zapísaný v obchodnom registri a podľa dekrétu o odvolaní zo dňa 13.02.2004 bol pplk. Ing. Miroslav Horváth z funkcie riaditeľa odvolaný až ku dňu 16.02.2004. Pplk. Ing. Miroslav Horváth bol preto dňa 09.01.2003 osobou oprávnenou na podpísanie rámcovej zmluvy a jej dodatkov.

31. V ďalšej časti odôvodnenia rozsudku odvolací súd poukázal na príslušné články Rámcovej zmluvy uzavretej dňa 09. 01. 2003, Dodatok č. 2 k rámcovej zmluve, výsluch Ing. Jozefa Horvátha a Ing. Jána Juricu, znalecké dokazovanie grafológom z odboru písomoznalectva Mgr. Danielou Novosadovou nariadené na preukázanie pravosti podpisu Ing. Horvátha na Dohode zo dňa 03.12.2004 a Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2007. Pri právnom posúdení veci vychádzal z § 10 ods. 3 zákona č. 11/1990 Zb. o štátnom podniku v znení ku dňu 09.01.2003, § 19 O. s. p., § 20 ods. 2, prvá veta OZ, § 20a ods. 2 OZ, § 7, § 13 ods. 5 ObchZ, § 34 ods. 1 zákona č. 322/1992 Zb. o štátnej štatistike v znení ku dňu 01.01.1993, § 27 ods. 1, 2, 3, 4 a 6 zákona č. 540/2001 Z. z. v znení ku dňu 12.01.2005, § 544 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom ku dňu 09.01. 2003, § 545 ods. 1 OZ, § 40 ods. 1, 3 a 4 OZ, § 269 ods. 2, § 409 ods. 2, § 448 ods. 2 a § 369 ods. 1 ObchZ.

32. Odvolací súd v zmysle právneho názoru vyjadreného v náleze Ústavného súdu SR pred preskúmaním veci na základe odporcom podaného odvolania zisťoval, či sú splnené základné podmienky

pre konanie vo veci, a teda či má odporca spôsobilosť byť účastníkom konania, a teda procesnú spôsobilosť, súčasne či má aj spôsobilosť mať práva a povinnosti, a teda hmotnoprávnú spôsobilosť. Poukázal na § 19 O. s. p. a konštatoval, že podnikaním právnických osôb sa rozumie aj podnikanie prostredníctvom ich organizačných zložiek umiestnených na území Slovenskej republiky. Oprávnenie podnikat' na území Slovenskej republiky vzniká právnickej osobe, ako aj jej organizačným zložkám dňom zápisu do obchodného registra v Slovenskej republike. Vo všetkých záležitostiach, ktoré sú vymedzené organizačným poriadkom a zákonom, je organizačná zložka nositeľom práv a povinností, ktoré jej štátny podnik zveril, pričom právnú subjektivitu, a teda spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania má len právnická osoba, a teda štátny podnik, nie jej organizačná zložka, t. j. odštepny závod Kežmarok.

33. Odvolací súd uviedol, že navrhovateľ v návrhu, súdu doručenom dňa 14.12.2007, správne označil za účastníka konania na strane odporcu právnickú osobu, a to Vojenské lesy a majetky SR, š.p. a správne označil aj jej IČO: 31 577 920 tak, ako to vyplýva z § 79 ods. 1 O. s. p., vrátane ďalších údajov potrebných k identifikácii účastníka súdneho konania, a to napriek tomu, že údaj o tom, že sa vec týka organizačnej zložky, zákon nevyžaduje. Označenie účastníka na strane odporcu korešponduje s výpisom z obchodného registra pre právnickú osobu - štátny podnik Vojenské lesy a majetky SR, preto nie je žiadna pochybnosť o tom, koho navrhovateľ v prejednávanej veci žaloval. Odvolací súd preto zastal názor, že podmienka spôsobilosti odporcu byť účastníkom konania tak, ako ju vyžaduje § 19 O. s. p., bola splnená, preto nebol daný dôvod na to, aby odvolací súd konanie o návrhu navrhovateľa pre nedostatok spôsobilosti na strane odporcu byť účastníkom konania, ktorú podmienku podľa § 103 O. s. p. skúma všeobecný súd v každom štádiu konania ex offo, a teda aj odvolací súd, zastavil v zmysle § 104 ods. 1 O. s. p..

34. Odvolací súd sa ďalej zaoberal tou skutočnosťou, či tak, ako to uviedol Ústavný súd SR v odôvodnení svojho nálezu na str. 11, mohla byť dňa 09.01.2003 platne uzatvorená rámcová zmluva, ak ju za odporcu podpísal Ing. Miroslav Horváth ako riaditeľ organizačnej zložky Kežmarok, ktorý pôsobil v tejto funkcii od 18.01.1993 do 16.02.2004 ako vedúci organizačnej zložky Kežmarok, jednej z organizačných zložiek odporcu a keď táto právnická osoba, ktorej bolo pridelené IČO: 17 067 308 s obchodným menom Vojenské lesy a majetky SR, š.p., odštepny závod s adresou sídla Baštová 18, 060 01 Kežmarok zanikla ešte 24.06.1999, t. j. 3,5 roka pred uzavretím rámcovej zmluvy, z ktorej mal navrhovateľovi vzniknúť nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

35. Odvolací súd za účelom zistenia skutočnosti, prečo bolo tomu istému odštepnému závodu Vojenské lesy a majetky SR, š.p. so sídlom Baštová 18, Kežmarok pridelené ku dňu 01.01.1993 ďalšie identifikačné číslo 17 067 308, keď už tento istý odštepny závod v Kežmarku mal od 29.11.1989 pridelené identifikačné číslo 36 461 393 a toto ako jediné bolo počas celého obdobia, až do výmazu ku dňu 12.01.2005, zapísané v obchodnom registri Okresného súdu Prešov pre odštepny závod Kežmarok, rovnako ako bol zapísaný vo funkcii riaditeľa a nie vedúceho odštepného závodu aj pplk. Ing. Miroslav Horváth (č. l. 813), nahliadol na Okresnom súde Banská Bystrica do starého spisu Vojenských lesov a majetkov SR, š.p. Pliešovce, oddiel Pš 115/S, z ktorého si vyhotovil u relevantných listinných dokladov fotokópie založené v súdnom spise vrátane úplného výpisu z obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, vložka č. 115/S, odd. Pš pre Vojenské lesy a majetky SR, š.p. (č. l. 10) a doplnil do spisu aj úplné výpisy z obchodného registra Okresného súdu Prešov, vl. č. 53/P, odd. Pš a vl. č. 10080/P, odd. Po, ako aj výpisy z registra organizácií Štatistického úradu SR pre odštepny závod Kežmarok, vrátane odpovede Štatistického úradu SR, z ktorých zistil, že Štatistický úrad SR pridelené identifikačné číslo organizačnej zložke Vojenských lesov a majetkov SR, š.p., a to odštepny závod Kežmarok už pri jeho zápise do podnikového registra ku dňu 29.11.1989 pod č. 36 461 393. K dátumu 01.01.1993, kedy š.p. Vojenské lesy a majetky SR požiadali Štatistický úrad SR o pridelenie IČO pre odštepny závod Kežmarok opätovne, pretože podali návrh na jeho zápis do obchodného registra ku dňu 01.01.1993, postupoval Štatistický úrad SR v súlade s § 34 zákona č. 322/1992 Zb. o štátnej štatistike vo vtedy platnom znení. Odštepny závod Kežmarok sa stal vnútornou organizačnou jednotkou Vojenských lesov a majetkov SR, š.p. so sídlom v Pliešovciach najneskôr od 01.01.1993 tak, ako to vyplýva z úplného výpisu z obchodného registra pre právnickú osobu - š.p. Vojenské lesy a majetky SR, vl. č. 115/S. Zrejme nedostatočnou evidenciou Štatistického úradu SR došlo na základe žiadosti právnickej osoby š.p. Vojenské lesy a majetky SR k prideleniu ďalšieho identifikačného čísla pre odštepny závod Kežmarok ku dňu 01.01.1993, ku ktorému bol zapísaný aj dátum vzniku tohto

odštepného závodu, a to č. 17 067 308 napriek tomu, že tomuto istému odštepnému závodu už ku dňu vzniku š.p. Vojenské lesy a majetky SR, t.j. ku 29.11.1989 bolo prv pridelené IČO: 36 461 393. Z výpisu registra organizácií Štatistického úradu SR vyplýva, že takto duplicitne pridelené identifikačné číslo pre odštepný závod Kežmarok bolo štatistickým úradom vymazané z registra organizácií dňa 24.06.1999. Štatistický úrad SR prideliť toto duplicitné IČO odštepnému závodu Kežmarok na základe žiadosti zriaďovateľa Vojenských lesov a majetkov SR, š.p. a dokladu o tom, že táto organizačná zložka bola zapísaná do obchodného registra.

36. Poukázaním na § 10 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, § 13 ods. 5 a § 7 ods. 1 ObchZ odvolací súd uviedol, že v čase uzatvorenia rámcovej zmluvy, t.j. ku dňu 09.01.2003 bol pre odštepný závod Kežmarok ako organizačná zložka Vojenských lesov a majetkov SR, š.p. riadne zapísaný v obchodnom registri odd. Pš, vl. č. 53/P Okresného súdu Prešov, za ktorý mohol konať a podpisovať všetky právne úkony tak, ako to vyplýva z organizačného poriadku š.p. Vojenské lesy a majetky SR, Pliešovce, čl. 9, 16 a 25 riaditeľ, a to napriek tomu, že ako štatutárny orgán sa vo výpise z obchodného registra uvádza vedúci podniku (organizačnej zložky podniku). Údaj vo výpise z obchodného registra pri zastupovaní za odštepný závod Kežmarok obsahuje pojem riaditeľ Ing. Miroslav Horváth, ktorý bol oprávnený za organizačnú zložku podniku, a to odštepný závod Kežmarok konať, či už ako jeho riaditeľ alebo vedúci až do jeho odvolania, ku ktorému došlo 16.02.2004, t.j. po tom, ako bola podpísaná rámcová zmluva a dodatky k nej, ktoré za odporcu oprávnene podpisoval Ing. Miroslav Horváth.

37. Podľa zistenia súdu k výmazu odštepného závodu Kežmarok z obchodného registra Prešov tak, ako to uviedol Ústavný súd SR v odôvodnení nálezu na str. 11 nálezu, nikdy nedošlo a nestalo sa tak ani ku dňu 24.06.1999, pretože k tomuto dňu došlo len k výmazu duplicitne zapísaného identifikačného čísla pre odštepný závod Kežmarok, pričom mu naďalej zostalo pridelené riadne zapísané IČO: 36 461 393, ktoré bolo zapísané až do 12.01.2005. Rovnako naďalej bol v obchodnom registri zapísaný ako štatutárny orgán organizačnej zložky oprávnený konať za odštepný závod Kežmarok v mene štátneho podniku Ing. Miroslav Horváth, ktorý bol oprávnený podpísať v januári 2003 nielen rámcovú zmluvu, ale aj v decembri 2003 dodatky k nej.

38. Zo zistení odvolacieho súdu tak vyplýva, že navrhovateľ nepodal žalobu proti subjektu nespôsobilému byť účastníkom konania, pretože žalobu mohol podať navrhovateľ len voči právnickej osobe, a to š.p. Vojenské lesy a majetky SR, a nie samostatne len voči organizačnej zložke, a to odštepnému závodu Kežmarok, pričom právnická osoba š.p. Vojenské lesy a majetky SR, ako aj jej odštepný závod Kežmarok existuje nepretržite od dátumu 29.11.1989 až k dnešnému dňu, a to napriek tomu, že pri odštepnom závode Kežmarok došlo k 12.01.2005 k výmazu jeho zápisu ex offio z oddielu obchodného registra Pš a súbežne k jeho zápisu do iného oddielu toho istého obchodného registra Okresného súdu Prešov, a to Po z jediného dôvodu, že odštepný závod Kežmarok bol nesprávne zapísaný do iného oddielu, než mal byť. Neznamená to však, že by z tohto dôvodu došlo k jeho výmazu z obchodného registra, a tým k jeho zániku. Vzhľadom k tomu, že od 01.01.2002 sa IČO používa len pre identifikáciu právnickej osoby a podnikateľa, nie je už pri odštepnom závode Kežmarok zapísané od 12.01.2005 žiadne IČO.

39. Odvolací súd doplnil, že identifikačné číslo pridelené právnickej osobe, ale aj jej organizačným zložkám má najmä evidenčný význam, pričom podnikateľovi a právnickej osobe sa prideliť vždy len jedno identifikačné číslo. Pre odštepný závod alebo vnútornú organizačnú jednotku vytvorí úrad samostatné identifikačné číslo z identifikačného čísla právnickej osoby, ktorej je odštepný závod súčasťou, a to z poradového čísla. Poukázal na § 27 zákona č. 540/2001 Z. z. o štátnej štatistike, podľa ktorého ak dôjde k prideleniu nesprávneho identifikačného čísla, zabezpečí nápravu ten orgán, ktorý nesprávne identifikačné číslo prideliť. Uviedol tiež, že z § 7 ods. 1 ObchZ vyplýva, že pri prevádzkovaní odštepného závodu sa používa len obchodné meno podnikateľa s dodatkom, že ide o odštepný závod, pričom jeho bližšia identifikácia identifikačným číslom, ktoré mu bolo pridelené, nie je nevyhnutná na to, aby bol ním vykonaný právny úkon platným právnym úkonom. Odvolací súd v nadväznosti na uvedené vyslovil názor, že ak by aj nebolo v Rámcovej zmluve a dodatkoch k nej uvedené pri označení dodávateľa drevnej hmoty žiadne identifikačné číslo odštepného závodu, nemalo by to za následok neplatnosť rámcovej zmluvy a ani jej dodatkov. Rámcovú zmluvu podpísal za odporcu vedúci odštepného závodu vo funkcii jej riaditeľa, Ing. Horváth tak, ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra, ktorý bol na podpisovanie právnych úkonov splnomocnený právnickou osobou, a to štátnym podnikom, ktorá skutočnosť vyplýva aj z organizačného poriadku štátneho podniku VLM. Na základe

takto uzavretej rámcovej zmluvy mohol preto vzniknúť nie procesnoprávny vzťah, ako to uviedol Ústavný súd SR na str. 11 svojho nálezu, ale hmotnoprávny vzťah, obsahom ktorého bolo okrem iného aj dojednanie zmluvných sankcií, a to zmluvnej pokuty, zaplatenie ktorej je predmetom sporu. Vznikom právneho úkonu, a to dohody o zmluvnej pokute, ale aj podpísaním rámcovej zmluvy zmluvnými stranami na takýto úkon oprávnenými, ako aj platnosťou takéhoto dojednania, sa okresný súd v rámci prvostupňového konania podrobne zaoberal a porušenie povinností vyplývajúcich z čl. 8 rámcovej zmluvy odporcom riadne odôvodnil. Skutočnosť, že rámcovú zmluvu nepodpísala osoba oprávnená konať za odštepny závod Kežmarok, odporca v priebehu prvostupňového, ale ani opakovaného odvolacieho konania vo svojich odvolaniach nikdy nenamietal a táto ani nebola sporná. Vzhľadom k tomu, že identifikačné číslo právnickej osoby a ani jej organizačnej zložky nie je zákonnou podmienkou pre uzatváranie právnych úkonov - zmlúv medzi podnikateľmi podľa Obchodného zákonníka, a už vôbec nie pri odštepnom závode Kežmarok, ktorý je len vnútornou organizačnou jednotkou právnickej osoby a ako samotný by nemohol platne uzavrieť žiadnu zmluvu, a teda vždy ju môže uzavrieť len v mene právnickej osoby, a to š.p. VLM, nemohlo mať nesprávne uvedené identifikačné číslo odštepného závodu za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, keďže z právneho úkonu nesporne vyplýva, že ho uzatváral vedúci organizačnej zložky v mene štátneho podniku.

40. Odvolací súd v ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia zdôraznil, že sa pridržiava právneho názoru vysloveného vo svojom skoršom rozhodnutí č. k. 43Cob/166/2012-564, na odôvodnenie ktorého v podrobnostiach odkazuje a od ktorého nemá žiaden dôvod sa odchýliť, pretože k nemu dospel po dôslednom preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorý správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

41. Odvolací súd sa stotožnil s právnym posúdením veci okresným súdom v tom, že odporca v konaní nepreukázal ním tvrdenú skutočnosť, a to, že v dohode zo dňa 03.12.2004 zmluvné strany pre rok 2004 platne dohodli neúčtovanie zmluvnej pokuty navrhovateľom ako odberateľom drevnej hmoty za nedodaný rozdiel v množstve drevnej hmoty, ktorý vznikol oproti množstvu dohodnutému v rámcovej zmluve zo dňa 09.01.2003. K dôkazu, ktorý odporca predložil na preukázanie svojho tvrdenia, a to fotokópiu dohody zo dňa 03.12. 2004, odvolací súd totožne so súdom prvého stupňa uviedol, že táto je natoľko nečitateľnou kópiou, že na jej základe nie je možné vykonať znalecké dokazovanie grafológom z odboru písomznanectva, ktorý by ako priamy dôkaz mohol vyvrátiť tvrdenie navrhovateľa, resp. jeho právneho predchodcu Ing. Horvátha, že takúto dohodu s odporcom nepodpísal a že podpis na tejto listine nie je jeho. Odvolací súd mal za to, že súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazu listinou - dohodou zo dňa 03.12.2004, ktorú odporca predložil len vo fotokópii, postupoval v súlade s § 129 O. s. p., keď účastníkov konania oboznámil s obsahom tejto listiny a keď odprecu vyzval na predloženie jej originálu, ktorý bol potrebný pre vykonanie znaleckého dokazovania. Vzhľadom k tomu, že originál predmetnej listiny neexistuje, pretože podľa vyjadrenia právneho zástupcu odporcu bol odcudzený spolu s jeho vozidlom, nie je v konkrétnom prípade možné určitým hmotným predmetom vykonať dôkaz listinou. Navrhovateľ v konaní namietal jej obsah, a teda neexistenciu dohody o neúčtovaní zmluvnej pokuty, ako aj jej pravosť, pričom tvrdil, že dohoda takéhoto znenia ním vystavená a ani podpísaná nebola. Poukázaním na § 134 O. s. p. odvolací súd uviedol, že u verejných listín, ktoré majú charakter osvedčenia alebo potvrdenia, je potrebné hodnotiť nielen ich pravosť, t. j. či pochádzajú od vystaviteľa, ale aj pravdivosť ich obsahu, to znamená správnosť listiny. Pri súkromných listinách, akou je aj dohoda predložená žalovaným vo fotokópii, musí súd skúmať jej pravosť, a teda či pochádza od vystaviteľa a rovnako musí skúmať aj správnosť obsahu. Poukázal na zásadný rozdiel medzi verejnou a súkromnou listinou, ktorý spočíva v jej dôkaznej sile. Pravá verejná listina môže byť zbavená svojej dôkaznej sily len tým, že účastník tvrdí skutočnosť a navrhne dôkazy, ktorými bude preukázaná nepravdivosť obsahu listiny. Pri súkromnej listine stačí „formálne popretie“ jej správnosti druhým účastníkom, aby nastúpila dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno toho účastníka, ktorý tvrdil skutočnosť, ktoré mali byť preukázané súkromnou listinou. Keďže navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca, poprel pravosť a aj správnosť súkromnej listiny - dohody zo dňa 03.12.2004 platí, že účastníka, ktorý túto listinu predložil ako dôkaz, stíha dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno s tým, že nesie aj procesné nepriaznivé následky toho, že sa mu v konaní nepodarí preukázať pravosť či správnosť tejto súkromnej listiny ako dôkazu na svoje tvrdenia. V tejto súvislosti je dôležitá aj tá skutočnosť, že je to odporca, ktorý zo skutočností uvedených v dohode zo dňa 03.12.2004 vyvodzuje pre seba priaznivejšie dôsledky, konkrétne neplatenie zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti dohodnutej v čl. 8 rámcovej zmluvy, t. j.

za nedodanie takého množstva drevnej hmoty, na aké sa v roku 2004 zaviazal.

42. K zmluvnej pokute, ktorá je obsahom čl. 8 rámcovej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, odvolací súd uviedol, že táto bola dohodnutá v súlade s § 300 až 302 ObchZ a nadväzuje na právnu úpravu obsiahnutú v § 544 a 545 OZ, čo znamená, že zmluvná pokuta dohodnutá v rámci obchodnoprávneho vzťahu, keď obaja účastníci tohto zmluvného vzťahu sú podnikatelia, sa riadi relevantnými ustanoveniami tak Občianskeho, ako aj Obchodného zákonníka. Prvou podmienkou vzniku práva na zmluvnú pokutu je platné uzavretie dohody medzi veriteľom, ktorý si zmluvnou pokutou zabezpečuje splnenie určitého záväzku zo strany dlžníka a dlžníkom o zmluvnej pokute. Dohoda o zmluvnej pokute môže byť súčasťou inej dohody, z ktorej vznikol zabezpečený záväzok, ale môže byť dohodnutá aj mimo takejto dohody, prípadne súčasne s ňou. Podmienkou platného uzavretia dohody o zmluvnej pokute je vždy jej písomná forma tak, ako to vyplýva z § 544 ods. 2 OZ. Ďalšou podmienkou platného uzavretia dohody o zmluvnej pokute je určenie povinnosti, na zabezpečenie ktorej je zmluvná pokuta dohodnutá. Zabezpečený záväzok musí byť v súlade so všeobecnou podmienkou platnosti právnych úkonov podľa § 37 ods. 1 OZ vymedzený určite a zrozumiteľne. Porušenie zmluvného záväzku ako podmienka vzniku záväzku zaplatiť zmluvnú pokutu je v občianskoprávnej úprave zmluvnej pokuty upravené ako porušenie zavinené, ktoré sa predpokladá a ak sa chce zodpovednosti za porušenie zmluvnej povinnosti žalovaný zbaviť, musí dokázať, že porušenie povinnosti nezačínal. Zodpovednosť za porušenie povinnosti zabezpečenej zmluvnou pokutou podľa Občianskeho zákonníka je zodpovednosťou subjektívnou, čím sa líši od úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, ktorá je zodpovednosťou objektívnou tak, ako to vyplýva z § 300 ObchZ.

43. Poukázaním na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. MOBdoV/4/2003 a sp. zn. 4OBdo/4/99 z 01. 09. 2000 odvolací súd vo vzťahu k dohode o zmluvnej pokute obsiahnutej v čl. 8 rámcovej zmluvy konštatoval, že táto je v písomnej forme, je v nej určená výška pokuty, a to 500,-Sk za m3 nedodanej drevnej hmoty a je v nej dohodnutá aj zmluvná povinnosť, pre prípad porušenia ktorej bola zmluvná pokuta dohodnutá. V nadväznosti na uvedené odvolací súd vyslovil názor, že záväzok zaplatiť zmluvnú pokutu žalovaným bol dohodnutý v rámcovej zmluve medzi oboma účastníkmi sporu platne, pričom na jej platnosť nemá vplyv ani tá skutočnosť, ktorú tvrdil žalovaný v odvolaní, že strany dohodli zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti iba jednou zmluvnou stranou, ktorý postup neodporuje zásadám poctivého obchodného styku.

44. K argumentácii odporcu o tom, že rámcovú zmluvu uzavretú dňa 09.01.2003 považuje za absolútne neplatný právny úkon, odvolací zdôraznil, že súd skúma absolútnu neplatnosť právneho úkonu ex offio len v tom prípade, ak vyjdú v konaní najavo také skutočnosti, ktoré by jednoznačne nasvedčovali, že rámcová zmluva nebola uzatvorená dňa 09.01.2003, ale v iný deň, napr. predložením osvedčenia od notára, príp. iným relevantným dôkazom, alebo že by bola neplatná z iných, v zákone stanovených dôvodov (§ 39 OZ). Uviedol, že konanie odporcu pred, ale aj po dátume 09.01.2003, kedy ešte za odporcu podpisoval právne úkony brat právneho predchodcu navrhovateľa ako oprávnená osoba, ale už aj za pôsobnosti nového vedúceho odštepného závodu žalovaného Ing. Juricu v roku 2004 a v ďalších rokoch, nasvedčuje tomu, že odporca sa od začiatku správal tak, že rámcová zmluva uzavretá medzi ním a navrhovateľom je platným právnym úkonom, inak by nebol podpisoval dodatky k právnemu úkonu - rámcovej zmluve (Dodatok č. 2, 3 k rámcovej zmluve). Aj sporná dohoda zo dňa 04.03.2012 bola označená samotným odporcom ako dodatok k rámcovej zmluve a Ing. Jurica, ktorý svoj podpis nespochybnil, ho podpísal bez výhrad. Ing. Jurica podpisoval aj dodatok z toho istého dňa, v ktorom zmluvné strany podpísali neúčtovanie zmluvnej pokuty pre rok 2005. Odvolací súd preto zaujal právny názor, že pri uzatváraní rámcovej zmluvy účastníkmi sporu dňa 09.01.2003 bol dodržaný proces uzatvorenia zmluvy, ktorý pozostáva z dvoch jednostranných právnych úkonov, ktorými sú návrh zmluvy a prijatie návrhu. Návrh na uzavretie zmluvy tak, ako to právny zástupca v priebehu konania potvrdil, bol vyhotovený odporcom a z rámcovej zmluvy vyplýva vôľa oboch strán byť viazaný touto dohodou v prípade jej prijatia druhou stranou. Poukázal na to, že Občiansky, ako aj Obchodný zákonník upravujú konkrétne zmluvné typy, ktoré môžu zmluvné strany uzatvárať, pričom zmluvná sloboda strán je vyjadrená aj v tom, že účastníci môžu uzavrieť aj inú zmluvu, ktorá v uvedených zákonoch upravená nie je. Táto skutočnosť vyplýva z § 269 ods. 2 ObchZ, ktorá právna úprava je určená najmä podnikateľom. Aj nepomenovaná zmluva, za ktorú je možné považovať aj rámcovú zmluvu, ak má byť platným právnym úkonom, musí byť podľa § 37 OZ určitá, pričom § 269 ods. 3 ObchZ umožňuje, aby zmluva vznikla aj bez dohody o určitej časti zmluvy za predpokladu, že v zmluve sa strany dohodnú na

spôsobe, akým sa chýbajúci obsah zmluvy určí. Dohoda sa môže týkať tak podstatných, ako aj nepodstatných náležitostí zmluvy, musí z nej však byť zrejmé, ktoré chýbajúce náležitosti sa musia určiť a akým spôsobom. Poukázaním na judikatúru slovenských súdov a právne názory odbornej verejnosti (Obchodný zákonník, 2. komentár, Bratislava, Ovečková a kol., s. 29) odvolací súd vyslovil, že zmluva je platne uzavretá už dohodou zmluvných strán o tom, že určitá časť zmluvy bude určená dodatočne.

45. Odvolací súd mal ďalej za to, že zmluvné strany sa v januári 2003 v zmluve, ktorú nazvali rámcová zmluva dohodli tak, že dodávateľ dodá navrhovateľovi za obdobie rokov 2003 až 2007 každoročne 14.000 m³ dreva, sortiment ktorého strany presne určili a rovnako určili aj spôsob, akým sa bude určovať cena za dodanú drevnú hmotu. Počítali aj s tým, že sa budú uzatvárať kvartálne kúpne zmluvy, v ktorých odporca ako dodávateľ na základe dohodnutého spôsobu určí aktuálnu cenu vychádzajúcu z jeho cenníka, na určenie ktorej nemal navrhovateľ žiaden vplyv. Takáto dohoda o tom, že cena bude určená dodatočne, je v súlade s § 409 ods. 2 ObchZ, preto odvolací súd nemohol súhlasiť s tvrdením odporcu, že k riadnej dohode o cene v rámcovej zmluve nedošlo. Naopak, cena je v nej riešená tak, že bol dohodnutý aj spôsob, akým ju bude dodávateľ tvoriť, pričom jej aktuálnu výšku nemohol žalobca ovplyvniť. Ak teda odporca ako dodávateľ nedodal v roku 2004 navrhovateľovi z dohodnutého množstva 14.000 m³ množstvo 10.702,10 m³, porušil tak povinnosť, na ktorú sa písomne zaviazal v rámcovej zmluve, pri ktorej nie je dôležitý názov, ale jej obsah. V dôsledku uvedeného vzniklo navrhovateľovi právo v súlade s § 300 a nasl. ObchZ a § 524 a nasl. OZ vyúčtovať zmluvnú pokutu v dohodnutej výške, ktorú odporca v priebehu konania nenamietal. V prípade, že by bol odporca záväzok splnil, nebol by mal navrhovateľ dôvod zmluvnú pokutu za rok 2004 účtovať. Poukázaním na § 272 ods. 1 a 2 ObchZ odvolací súd uviedol, že odporca v konaní nepreukázal, že k zmene rámcovej zmluvy ohľadom zmluvnej pokuty dohodnutej v čl. 8 došlo písomným právnym úkonom, ktorý by bol platný a ktorý by bol podpísaný konajúcou osobou - právnym predchodcom navrhovateľa. Odporca tak neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že dohodou zo dňa 03.12.2004 došlo k platnej zmene čl. 8 rámcovej zmluvy tak, že tento článok sa pre rok 2004 nepoužije a navrhovateľ si zmluvnú pokutu za rok 2004 nebude účtovať a ani vymáhať.

46. K námietkam odporcu uvedeným v odvolaní ohľadne nedostatočného odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia (spočívajúcim v tvrdení, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťami vyplývajúcimi z podania odporcu zo dňa 25.05.2012, ani s návrhmi na doplnenie dokazovania zo strany odporcu a rovnako nezdôvodnil, prečo považoval dôkazy navrhované odporcom za nepodstatné), odvolací súd skonštatoval, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je odôvodnené v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. dostatočne jasne a zrozumiteľne, pričom z neho vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami, ktorými sa pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd riadil. Jeho právne závery vychádzajú zo skutkových zistení a sú v ňom uvedené všetky podstatné skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver súdu o opodstatnenosti žalobcovho nároku. Nesúhlasil s tvrdením odporcu o tom, že súd je povinný vyhovieť návrhom na doplnenie dokazovania, a teda vykonať znalecké dokazovania z odboru písmoznalectva opätovne. Uviedol, že je na všeobecnom súde, aby zvážil, ktoré dôkazy je potrebné vykonať, či a nakoľko je potrebné doterajší stav dokazovania doplniť a posúdiť dôvodnosť návrhu strán na doplnenie dokazovania, čo prvostupňový súd aj urobil. Súčasne zdôvodnil, prečo dôkazy navrhnuté žalovaným nevykonali a nad rozsah svojej povinnosti vyhotovil o tom aj rozhodnutie v písomnej forme, ktoré doručil odporcovi.

47. K námietke odporcu, že prvostupňový súd hodnotil výpoveď Ing. Juricu ako výpoveď svedka ku skutočnostiam, ktoré sa týkali výkonu funkcie štatutárneho orgánu právnickej osoby, odvolací súd poukázaním na § 126 O. s. p. uviedol, že toto ustanovenie neobsahuje definíciu svedka, preto len negatívnym vymedzením je možné dôjsť k záveru, že je ním fyzická osoba, ktorá je odlišná od účastníkov konania, prípadne od ich zákonných zástupcov, ktorých predvolal súd, aby vypovedala o skutočnostiach, ktoré majú byť predmetom dokazovania a ktoré vnímala svojimi zmyslami. V tejto súvislosti súd poukázal na písomné podanie žalovaného zo dňa 23.07.2008, v ktorom on sám navrhol vypočuť Ing. Juricu ako svedka napriek tomu, že vedel, že v čase podpisovania spornej dohody bol vedúcim odšepného závodu. V čase jeho výsluchu súdom dňa 13.05. 2009, menovaný svedok pracoval u odporcu ako vedúci informačných technológií a nie ako riaditeľ odporcu. Súd prvého stupňa z výpisu z obchodného registra pre odporcu na pojednávaní dňa 30.11.2011 zistil, že Ing. Jurica je od 26.01.2010 riaditeľom odporcu, preto sám do zápisnice zaprotokoloval, že bude vypočutý už ako účastník. Napriek tomu právny zástupca ospravedlňoval jeho neúčast na tomto pojednávaní ako svedka. V tejto súvislosti

odvolací súd uviedol, že okolnosť, že súd nevykonával dôkaz výsluchom účastníka Ing. Juricu, nie je porušením zásady ústnosti a priamosti občianskeho súdneho konania, preto nejde o vadu konania. Ak aj súd vypočul účastníka konania ako svedka, vykonal tento výsluch spôsobom, ktorý nie je v rozpore so zákonom, pretože na skutkové zistenia súdom nemá výpoveď Ing. Juricu podstatnejší vplyv. Vzhľadom na uvedené odvolací súd skonštatoval, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na riadne zistenom skutkovom stave a má oporu vo vykonanom dokazovaní.

48. K námietke odporcu týkajúcej sa znenia zápisnice prvostupňového súdu, vyhotovenej na pojednávaní dňa 14.05. 2012, odvolací súd uviedol, že za správnosť a úplnosť protokolácie zodpovedá predseda senátu, ktorý zápisnicu diktoval. Účastník môže podľa § 40 O. s. p. navrhnúť, aby bola zápisnica o pojednávaní opravená alebo doplnená. Návrh na doplnenie alebo námietky proti jej zneniu je potrebné uviesť priamo do zápisnice, pričom súd je povinný o nich rozhodnúť uznesením, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Vzhľadom k tomu, že tvrdenia odporcu o nesprávnom znení zápisnice z pojednávania boli vznesené až dodatočne, po ukončení pojednávania, napriek tomu, že sa pojednávania zúčastnil, nemohol odvolací súd na námietky odporcu prihliadnuť, keďže účastník, ktorý tvrdí opak oproti údajom uvedeným v zápisnici, musí svoje tvrdenia preukázať.

49. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 29.02.2016.

50. Odvolací súd samostatným uznesením č. k. 43Cob/11/2016-929 zo dňa 28.01.2016, postupom podľa § 219 O. s. p. ako vo výroku vecne správne potvrdil uznesenie prvostupňového súdu č. k. 16Cb/36/2008-895 zo dňa 24.11.2015, ktorým súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce zo zaplatených súdnych poplatkov vo výške 21.314,24,-Eur, trov právneho zastúpenia JUDr. Rybára vo výške 7.810,63,-Eur a trov právneho zastúpenia JUDr. Romana Buša vo výške 4.120,39,-Eur, všetko na účet JUDr. Romana Buša do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Súčasne odporcovi uložil povinnosť nahradiť Slovenskej republike trovy konania vo výške 235,76,-Eur na účet Okresného súdu Zvolen, rovnako do troch dní od právoplatnosti uznesenia (1. výrok uznesenia odvolacieho súdu).

51. Druhým výrokom svojho uznesenia odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. rozhodol o povinnosti odporcu nahradiť navrhovateľovi, ako úspešnému účastníkovi odvolacieho konania, trovy odvolacieho konania vo výške 477,37,-Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

52. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 18.02.2016.

53. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal odporca (ďalej tiež ako „dovolateľ“) v zákonom stanovenej lehote dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a dôvodnosť ust. § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p. (č. l. 858 - 893).

54. Vo vzťahu k procesnej vade konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. dovolateľ namietol arbitrárnosť a svojvoľné odôvodnenie napadnutého rozsudku, čím podľa jeho názoru došlo k porušeniu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 os. 1 Ústavy SR a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Odvolaciemu súdu, ako aj súdu prvého stupňa vytkol, že sa jasným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre rozhodnutie vo veci relevantné. Má za to, že odvolací, ani prvostupňový súd nedali odpoveď na podstatné a právne významné otázky nastolené odporcom a v odôvodnení svojho rozhodnutia sa nevysporiadali ani s judikátmi, ktoré uviedol v priebehu konania na súde prvého stupňa (zhrnutie záverečného vyjadrenia zo dňa 25.05.2012 a odvolanie odporcu zo dňa 22.06.2012).

55. Dovolateľ primárne namietol, že po zrušení predchádzajúceho potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu Ústavným súdom SR, odvolací súd vykonal rozsiahle dokazovanie vo veci zisťovania skutočností týkajúcich sa pridelenia, resp. zrušenia identifikačného čísla organizácie prideleného odšepnému závodu Kežmarok, ako vnútornej organizačnej zložky podniku s názvom Vojenské lesy a majetky, š.p. - o.z. Kežmarok, a to dopytom odvolacieho súdu na Štatistický úrad SR, rovnako vykonal dokazovanie ohľadne skutočností zapísaných v obchodnom registri na Okresnom súde v Banskej Bystrici a na obchodnom registri Okresného súdu v Prešove, to všetko bez toho, aby vo veci nariadil pojednávanie. Dovolateľ tvrdí, že odvolací súd v zmysle § 213 ods. 5 O. s. p. doplnil dokazovanie o vykonanie ďalších dôkazov, ktoré nenavrhli účastníci konania a ktoré je možné vykonať za podmienok uvedených v § 120 ods. 1 tretia veta O. s. p., pričom ide o dôkazy, ktoré môže súd výnimočne vykonať aj vtedy, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci samej. Hoci povinnosť odvolacieho súdu nariadiť v takomto prípade pojednávanie, vyplýva z § 214 ods. 1 písm. a/ O. s. p., odvolací súd v danom prípade pojednávanie nielenže nevytyčil, ale svojím postupom porušil procesné právo účastníkov

vyplývajúce z § 123 O. s. p., uplatnenie ktorého i pred odvolacím súdom vyplýva z § 211 ods. 2 O. s. p..

56. Dovolateľ tvrdí, že odvolací súd vyššie opísaným postupom odňal možnosť účastníkovi konania vyjadriť sa k dôkazom, ktoré odvolací súd vykonal v rámci odvolacieho konania a ktoré obsahovali zistenia významné pre jeho rozhodnutie. Takýmto postupom odvolací súd vytvoril pre Vojenské lesy a majetky, š.p. ako účastníka konania podstatne nevýhodnejšie podmienky na preukázanie svojich tvrdení, než akými disponuje druhý účastník konania, čo je nielen porušením základného práva vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ale aj porušením princípu kontradiktórnosti a princípu rovnosti zbraní ako základných zásad práva na spravodlivé súdne konanie. Dovolateľ tiež tvrdí, že s dokazovaním vykonaným odvolacím súdom sa neoboznámil ani senát odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval jednohlasne, ktorá skutočnosť vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 12.08.2015, na ktorom bol len vyhlásený rozsudok odvolacieho súdu.

57. Vo vzťahu k nálezu Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 430/2014-102 zo dňa 02.07.2014 dovolateľ odvolaciemu súdu vytkol, že nerešpektoval právny názor vyslovený ústavným súdom v odôvodnení nález, v zmysle ktorého rámcovú zmluvu uzatvoril subjekt bez právnej subjektivity, ktorá skutočnosť podľa dovolateľa má za následok porušenie práva na spravodlivý proces a zakladá aj porušenie princípu rovnosti zbraní a narušenie právnej istoty občanov.

58. Dovolateľ odvolaciemu súdu ďalej vytkol, že sa nevyporiadal so skutočnosťou, že navrhovateľ v období po rozsudku odvolacieho súdu č. k. 43Cob/166/2012-564 zo dňa 31.10.2012, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2013, postúpil časť pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, na spoločnosť HOTEL KRYM, s.r.o.. Z dôvodu, že navrhovateľ nepodal návrh podľa § 92 a nasl. O. s. p., aby spoločnosť HOTEL KRYM, s.r.o. vstúpila do konania ako účastník na strane navrhovateľa, navrhovateľ v čase, kedy odvolací súd rozhodoval vo veci po jej vrátení Ústavným súdom SR, už nebol aktívne vecne legitimovaný v časti pohľadávky, ktorá bola predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2013 uzatvorenej so spoločnosťou HOTEL KRYM, s.r.o.. Odporca tvrdí, že odvolací súd musel mať o postúpení časti pohľadávky vedomosť, pretože táto skutočnosť je obsiahnutá aj v nález Ústavného súdu SR, ktorý je súčasťou spisu.

59. Dovolateľ v ďalších častiach dovolania, opakujúc v prevažnej miere námietky z dovolania podaného proti predchádzajúcemu potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu (zrušeného Ústavným súdom SR v jeho náleze zo dňa 17.02.2015), namietol závažné procesné pochybenia prvostupňového súdu spočívajúce v tom, že Ing. Ján Jurica a Ing. Jozef Horváth boli vypočutí ako svedkovia napriek tomu, že v spornom čase, kedy mala byť uzatvorená rámcová zmluva a jej dodatky, obidvaja menovaní boli štatutárnymi zástupcami odporcu. K ich výpovediam súčasne namietol, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v rámci hodnotenia dôkazov mal uviesť, akými úvahami sa pri hodnotení svedeckej výpovede riadil a prečo ich výpoveď je nevierohodná, čo však neurobil.

60. Ako ďalšiu procesnú vadu dovolateľ vytkol spôsob vykonania dokazovania obsahom spisu a obsahom pripojeného spisu na pojednávaní konanom dňa 14.05.2012. Namietol, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho námietkou týkajúcou sa znenia zápisnice vyhotovenej na predmetnom pojednávaní. Uviedol, že právny zástupca odporcu sa zo zápisnice, ktorá mu bola doručená elektronickou poštou dňa 16.05.2012, dozvedel, že na tomto pojednávaní boli oboznámené listinné dôkazy tvoriace spis, a to č. 1. 1 až 494 a spis Okresného súdu Zvolen sp. zn. 7C/104/2005. Dovolateľ však tvrdí, že na tomto pojednávaní nebolo nič oboznámené a ani nič v tomto smere nebolo do zápisnice protokolované. Z uvedeného dôvodu nemohol právny zástupca odporcu vzniesť námietku k zneniu zápisnice o pojednávaní priamo na pojednávaní. Keďže sudkyňa na žiadosť právnych zástupcov obidvoch účastníkov konania konštatovala, že musí ešte zápisnicu opraviť s tým, že táto im bude doručená elektronickou poštou, o jej obsahu sa dovolateľ, resp. jeho právny zástupca dozvedel až po jej doručení dňa 16.05.2012. Následne listom zo dňa 24.05.2012 vzniesol námietku k obsahu zápisnice. Napriek tomu sa odvolací súd s uvedenou námietkou v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a len konštatoval, že návrh na doplnenie zápisnice alebo námietky proti jej zneniu je potrebné uviesť priamo do zápisnice. Dovolateľ zdôraznil, že jeho právny zástupca námietky k zneniu zápisnice nemohol vzniesť na pojednávaní práve z toho dôvodu, že samosudkyňa listinné dôkazy ani pripojený spis na pojednávaní čítaním neoboznamovala. Z uvedeného dôvodu má dovolateľ za to, že text zápisnice bol dodatočne doplnený a o tejto skutočnosti sa jeho právny zástupca dozvedel až zo zápisnice, ktorá mu bola doručená prostredníctvom elektronickej pošty dňa 16.05.2012. Dovolateľ v tejto súvislosti poukázal na

rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/222/2001, R 22/1979 a sp. zn. 30Cdo/1373/2009, z ktorých má za zrejmé, že ak súd vykonal dôkaz pripojeným spisom bez toho, aby listiny, z ktorých vychádzal, prečítal alebo oboznámil ich obsah, zaťažil konanie vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

61. Dovolateľ ďalej namietol, že v rámci odvolacieho konania mu ako účastníkovi konania nebolo doručené podanie navrhovateľa, prvostupňovému súdu doručené dňa 24.07.2012, ktorým sa vyjadril k odvolaniu odporcu. Výslovil, že nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasti práva na spravodlivý proces. Z dôvodu, že v danej veci vyjadrenie navrhovateľa nebolo odporcovi doručené, má za to, že došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zastal názor, že porušenie povinnosti doručiť odvolanie vrátane vyjadrenia k odvolaniu účastníkom konania, má za následok vadu konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., pretože účastníkovi konania odníma možnosť uplatnenia procesného práva vyjadriť sa k úkonu druhého účastníka konania.

62. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. dovolateľ vo veci konajúcim súdom vytkol nedostatočné zistenie skutkového stavu a nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov. Tvrdí, že prvostupňový súd ani súd odvolací nevykonali dôkazy týkajúce sa obchodnej praxe medzi zmluvnými stranami od roku 1998 do roku 2004, hoci takéto dôkazy, z ktorých by jednoznačne vyplývalo, aká bola prax medzi zmluvnými stranami, a že rámcová zmluva nebola a ani nemohla byť uzatvorená v roku 2003, navrhované boli. Prvostupňový súd zamietnutie návrhov na doplnenie dokazovania v tomto smere nikde nezdôvodnil, nevysvetlil, prečo dôkazy nevykonal a v čom spočíva ich právna irelevantnosť. Ďalej namietol porušenie ustanovení o vykonávaní dôkazných prostriedkov a v tejto súvislosti opakovane poukázal na výsluch Ing. Horvátha a Ing. Juricu, ktorí mali byť vypočutí ako účastníci konania a nie ako svedkovia, ako aj vykonanie dokazovania oboznámením spisového materiálu a oboznámením pripojeného spisu, čo však vykonané nebolo. Vo vzťahu k dokazovaniu ohľadom pravosti a pravdivosti dodatku k rámcovej zmluve zo dňa 03.12.2004 dovolateľ namietol, že napriek tomu, že súd nevykonal ním navrhnutý dôkaz, hoci predložený len vo fotokópii, následne skonštatoval, že účastník neunesol dôkazné bremeno. Tvrdí, že oba súdy vychádzali len z toho, že nebolo možné vykonať znalecké dokazovanie znalcom z pismoznalectva, a preto listina pravá nie je. Takýto právny záver však nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože je potrebné zaoberať sa pravdivosťou predloženej listiny a okolnosťami, za ktorých mala byť uzatvorená. Dovolateľ odvolaciemu súdu v tejto časti svojho dovolania vytkol aj nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia pre nedostatok alebo nezrozumiteľnosť dôvodov. Tvrdí, že vzniesol 79 námietok a ďalšie štyri zásadné procesné námietky týkajúce sa procesných väd konania, odvolací súd sa však nezaoberal ani jednou, naopak, vyjadroval sa k skutočnostiam, ktoré predmetom odvolania neboli.

63. Nesprávne právne posúdenie veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. dovolateľ vzhliadol v nesprávnom posúdení rámcovej zmluvy zo dňa 09.01.2003 ako zmluvy nepomenovanej a v tej súvislosti namietol nesprávne posúdenie jej platnosti (v spojení s jej dodatkom zo dňa 12.12.2003).

64. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení odporca navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu č. k. 43Cob/94/2015-817 zo dňa 12.08. 2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil bližšie nevyčíslenú náhradu trov dovolacieho konania.

65. Osobitným podaním (zo dňa 18.08.2016, dovolaciemu súdu doručeným v ten istý deň) odporca navrhol odklad vykonateľnosti uznesenia prvostupňového súdu č. k. 16Cb/36/2008-895 zo dňa 24.11.2015 v spojení s uznesením odvolacieho súdu č. k. 43Cob/11/2016-929 zo dňa 28.01. 2016 o náhrade trov konania, a to až do právoplatného rozhodnutia o jeho dovolaní proti vyššie označenému rozsudku odvolacieho súdu.

66. K dovolaniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ (písomným podaním zo dňa 29.03.2016, prvostupňovému súdu doručeným dňa 31.03.2016), v ktorom navrhol dovolanie odporcu odmietnuť, majúce za to, že dôvody dovolania podľa § 241 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p. nie sú dané a dovolanie nie je ani prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p.. Zároveň si uplatnil bližšie nevyčíslenú náhradu trov právneho zastúpenia.

67. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.)

preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie odporcu je dôvodné.

68. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O. s. p..

69. Rozhodnutia odvolacieho súdu vydané v procesnej forme rozsudku, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.. V predmetnej veci je dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi žalovanú sumu z titulu zmluvnej pokuty, potvrdil, avšak bez vyslovenia prípustnosti dovolania. Rovnako nejde o potvrdenie takého rozsudku prvostupňového súdu, ktorým by súd prvého stupňa vo svojom výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p., vzhľadom na ktorú skutočnosť je nepochybné, že dovolanie odporcu v zmysle ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. prípustné nie je.

70. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (či už to účastník konania namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania, smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd, vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia, majúcich za následok tzv. zmätočnosť rozhodnutia. Ak je totiž konanie postihnuté niektorou z väd v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. vylúčené.

71. Dovolateľ vo svojom dovolaní namietol vadu konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., v zmysle ktorého dovolanie je prípustné, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

72. Pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení nedefinuje ani nešpecifikuje. Pod odňatím možnosti konať pred súdom je preto potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi znemožnila realizácia tých jeho procesných práv, ktoré sú mu Občianskym súdnym poriadkom priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Nie je pritom rozhodujúce, či účastník konal pred súdom osobne alebo prostredníctvom zástupcu, ale len to, či bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu ukrátený na svojich procesných právach.

73. K odňatiu možnosti odporcu konať pred súdom malo podľa jeho názoru dôjsť tým, že odvolací súd po zrušení predchádzajúceho potvrdzujúceho rozsudku zo dňa 31.10.2012, Ústavným súdom SR a vrátení veci na ďalšie konanie, v rozpore s § 214 ods. 1 písm. a/ O. s. p. nenariadil vo veci pojednávanie napriek tomu, že ohľadne právnej subjektivity odporcu vykonal rozsiahle dokazovanie, ku ktorému odporca nemal možnosť sa vyjadriť.

74. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

75. Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy SR vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

76. Podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

77. Podľa čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo,

verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

78. Podľa § 1 O. s. p., Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

79. Právo na súdnu ochranu, okrem Ústavy SR (čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a dohovoru (čl. 6 ods. 1), zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

80. Dovolací súd je toho názoru, že konanie odvolacieho súdu, v ktorom tento rozhodol dovolaním napadnutým rozsudkom, neprebehlo podľa zásad spravodlivého konania.

81. Podľa § 214 ods. 1 O. s. p., na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

82. Z citovaného zákonného ustanovenia je zjavné, že odvolací súd musí v prípade prejednávania odvolania týkajúceho sa veci samej, nariadiť pojednávanie, ak dokazovanie vykonané pred súdom prvého stupňa opakuje alebo ak sám dokazovanie dopĺňa. Účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť účastníkom konania právo na spravodlivý proces, najmä umožniť im realizáciu práva vyplývajúceho z § 123 O. s. p., t. j. práva vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali. Preto ak odvolací súd v priebehu odvolacieho konania doplní dokazovanie bez toho, aby nariadil pojednávanie a účastníkom umožnil vyjadriť sa k týmto novým dôkazom, odníme im možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p..

83. V posudzovanej veci z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že odvolací súd v priebehu odvolacieho konania doplnil dokazovanie, a to napriek jeho vyjadreniu v odôvodnení rozsudku (č. I. 14), že mohol vec prejednať bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., majúci za to, že neopakoval, ani nedoplnil dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom. Odvolací súd síce nedoplnil dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa, doplnil však dokazovanie po zrušení svojho predchádzajúceho potvrdzujúceho rozsudku č. k. 43Cob/166/2012-564 zo dňa 31.10. 2012, nálezom Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 430/2014-102 zo dňa 17.02.2015, a to v intenciách ústavného súdu za účelom zistenia, či sú splnené základné podmienky pre konanie vo veci, teda či odporca má procesnú spôsobilosť (spôsobilosť byť účastníkom konania), ako aj hmotnoprávnu spôsobilosť (spôsobilosť mať práva a povinnosti). Za tým účelom odvolací súd vykonal dokazovanie listinami založenými na č. I. 772 - 782 a 805 - 813 spisu, vrátane oboznámenia s oznámením Štatistického úradu SR zo dňa 22.07.2015 (č. I. 781), s výpismi z registra organizácií Štatistického úradu SR (č. I. 811 a 812), s výpismi z obchodných registrov Okresného súdu Prešov a Okresného súdu Banská Bystrica, ako aj nahliadnutím do registrového spisu sp. zn. Pš 115/S, z ktorého odvolací súd vyhotovil fotokópie listín založené na č. I. 783 - 804. Odvolací súd bol preto povinný nariadiť na prejednanie odvolania pojednávanie. Keďže odvolací súd v danej veci takto nepostupoval a pojednávanie na prejednanie odvolania nenariadil, konal v rozpore s ust. § 214 ods. 1 písm. a/ O. s. p..

84. Dovolací súd preto dospel k záveru, že odporca opodstatnene namieta existenciu vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.. Výskyt niektorej z procesných vád uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p. je zo zákona vždy dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konaní postihnutom touto vadou, zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takomto konaní nemôže byť považované za správne. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, nezaoberal sa dovolací súd ďalšími námietkami odporcu uvedenými v dovolaní, vrátane námietky odporcu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácii navrhovateľa vzhľadom na skutočnosť, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 19.01.2013 navrhovateľ časť pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, postúpil na spoločnosť HOTEL KRYM, s.r.o., s ktorou námietkou bude povinný odvolací súd vysporiadať sa v ďalšom konaní.

85. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu č. k. 43Cob/94/2015-817 zo dňa 12.08.2015 podľa § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§

450 C. s. p.). Rovnako zrušil aj uznesenie odvolacieho súdu č. k. 43Cob/11/2016-929 zo dňa 28.01.2016 o náhrade trov konania, nakoľko toto uznesenie na rozsudok odvolacieho súdu obsahovo nadväzuje. V ďalšom konaní, v ktorom je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C. s. p.), vysporiada sa s vytknutými vadami v intenciách dovolacieho súdu, opätovne vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s § 220 ods. 2 C. s. p.. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

86. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.